BUTTONARIUM
OGÓLNOPOLSKA
@ KOLEKCJA GUZIKÓW

www.buttonarium.eu

Karta katalogowa guzika btrm000469

Dane szczegółowe

Właściciel:	**Piórek**
Kraj:	**Rosja Carska**
Okres historyczny:	**brak danych**
Znaleziono:	**mazowieckie**
Materiał awersu:	**mosiądz**
Materiał rewersu:	**mosiądz**
Wykończenie:	**brak**
Sygnowanie:	**KOPIEJKIN = КОПЬИКИНЪ**
Wytwórca:	**KOPIEJKIN = КОПЬИКИНЪ (Санкт-Петербург)**
Średnica:	**25.0 mm**
Typ uszka:	**drut**
Rant:	**●--|**
Profil:	**((- dwuwarstwowy, wypukło-wklęsły**

Występujące elementy

- korona [otwarta; 5-pałek]
- tarcza

Przeznaczenie

- szlachecki

Ostatnia aktualizacja: **2017-10-26 22:03**

Opis guzika btrm000469

Rosyjski guzik liberyjny - rosyjskiej produkcji (herb na tarczy herbowej)
© *buttonarium.eu*

Awers przedstawia, ukoronowany rangową koroną szlachecką, herb rodziny Времевы (Wriemiewy) z dwoma trzymaczami po bokach.

Wikipedia.ru - Времевы
Wikipedia.ru - Список дворянских родов, внесённых в Общий гербовник Российской империи
www.elib.shpl.ru - Общий Гербовник дворянских родов Всероссийской Империи - СПб, 1798-1836
www.gerbovnik.ru - Общий Гербовник дворянских родов Всероссийской Империи - СПб, 1798-1836

Ciekawostka
Na terenie Polski guziki z tym herbem występują stosunkowo często i są sygnowane przez różnych wytwórców. Świadczyć to może, że rodzina Wriemiewych była bardzo zamożna, bardzo liczna i zamieszkiwała nasze tereny. Guziki te występują w dwóch podstawowych odmianach:

- z głową krowy - liczniej spotykane (przykład: btrm007359);
- z biegnącym lisem(?) - rzadziej spotykane (przykład: btrm001003).

Rewers sygnowany: Коппикинъ МАКСИМЪ S. PETERSBURG.

Guzik znaleziono około 40 km na północ od Warszawy.

Przeznaczenie i datowanie - ogólnie
Guziki liberyjne spotykano tylko przy niektórych typach liberii. Można przypuszczać, że szykowne guziki liberyjne zdobiły przede wszystkim barwne liberie paradne, i to jedynie reprezentacyjnej służby dworskiej, które czasami noszone były tylko na wyjątkowe okazje. W Europie barwne liberie paradne, zdobione szykownymi i cennymi guzikami, zaczęły być modne w II połowie XVIII wieku, a w XIX wieku były już stosunkowo popularne. Postęp techniczny spowodował obniżkę cen guzików, co wpłynęło na większą ich dostępności, a co za tym idzie i popularność. Liberie były w powszechnym użytku do wybuchu I wojny światowej, a gdzieniegdzie aż do wybuchu II wojny. Do czasów współczesnych liberie przetrwały w renomowanych hotelach, kasynach, klubach, restauracjach itp. Więcej informacji na temat liberii można znaleźć w artykule: www.buttonarium.eu - Guziki liberyjne, zbiór informacji

Podstawowe rodzaje guzików liberyjnych:

- guziki z herbem wraz z różnymi jego elementami: godłem heraldycznym, tarczą herbową, koroną rangową, klejnotem, zawołaniem, orderem, dewizą oraz trzymaczami;
- guziki z samym godłem heraldycznym;
- guziki z monogramem (prostym lub złożonym) z koroną lub bez korony rangowej;
- guziki z samą koroną rangową.

Ciekawostka
Warto też wspomnieć o guzikach liberyjnych w wersji małżeńskiej. Na takich guzikach umieszczano najczęściej herby dwóch rodów, z których pochodzili małżonkowie, często zaznaczając pozycję każdej z rodzin poprzez dodanie odpowiedniej korony rangowej. Spotyka się również guziki na których zamiast herbów dwóch rodzin umieszczono monogramy wraz z przynależnymi im koronami rangowymi.

Źródła
Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska - guziki z herbem na tarczy herbowej
Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska - guziki z herbem bez tarczy herbowej
Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska - guziki z monogramem i koroną rangową
Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska - guziki z monogramem bez korony rangowej
Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska - guziki z samą koroną rangową
Podobne guziki na stronie Buttonarium Polska - guziki w wersji małżeńskiej
GUZIKI LIBERYJNE KATALOG, Elbląg 1988
Zajchowski Zb. - Guziki herbowe . cz.1, Elbląg 2008
Zajchowski Zb. - Guziki herbowe . cz.2, Elbląg 2013
www.buttonarium.eu - Guziki liberyjne, zbiór informacji

Wytwórca: KOPIEJKIN = КОПЬИКИНЪ (Санкт-Петербург)

Rodzina **Kopiejkinów** pochodzi z małej wioski Panino (Панино) - gmina Chopylewska (Хопылевская волость), w okolicy obecnego miasta Tutajew (Тутаев, kiedyś Романов-Борисоглебск), siedziby odpowiednika powiatu Romanowo-Borysoglebskiego (Романово-Борисоглебского уезд), w Obwodzie Jarosławskim (Ярославская область). Miejsce gdzie była wspomniana wioska leży ok. 260 km na północno-północny wschód (NNE) od Moskwy i ok. 1350 km na północny wschód (NE) od Warszawy.

W 1840 roku Iwan Kopiejkin syn Ignacego (Иван Игнатьевич Копѣйкинъ/Копейкинъ) otworzył w Sankt Petersburgu rodzinną fabrykę guzików.

W 1858 roku odłączyli się od niego młodsi bracia: Maksym (Максим - 1818-????), Konstanty (Константин), Mikołaj (Николай) i Auksenty (Аксентий/Авксентий - 1822-1912). Powiodło się tylko dwóm braciom: Auksentemu i Maksymowi.

W 1860 roku Auksenty rozpoczął produkcję guzików na ulicy Ligowskiej 30 (Лиговская улица д.30)[1]. W 1872 roku Auksenty stał się członkiem międzynarodowego stowarzyszenia (gildii/cechu) kupców (Гильдия). W 1886 roku wyprodukował guzików za 45 tys rubli i zatrudniał 58 osób[1]. W 1903 roku Auksenty opublikował ogłoszenie w spisie kupieckich i handlowo-przemysłowych przedsiębiorstw Sankt Petersburga (200-lecie stolicy), jako: Wojskowo-oficerska fabryka guzików oraz wytłaczanych produktów metalowych mieszcząca się na ulicy Ligowskiej 42 (Лиговская улица д.42), dom własny[2]. Po śmierci Auksentego w 1912 roku produkcją guzków zajęła się wdowa po nim Eudoksja, córka Wasyla, (Евдокия Васильевна) wraz z zięciem Sergiuszem, synem Michała, Katiuszkinem (Сергей Михайлович Катюшин).

Fabryka guzików Maksyma powstała również w 1860 roku i znajdowała się na ulicy Głazowa 10 (Глазова улица д.10)[1]. W 1886 roku wyprodukował guzików za 15 tys rubli i zatrudniał 28 osób[1].

Ciekawostka
Litera Ѣ została usunięta z języka rosyjskiego latem 1917 roku na mocy dekretu Bolszewickiego Rządu Tymczasowego. Fonetycznie odpowiada polskim literom: e lub ie - w zależności od sytuacji.

Ciekawostka
W Buttonarium jest guzik wyprodukowany przez któregoś z Kopiejkinów gdzie w sygnaturze pojawia się napis: НАСЛ СТА. Prawdopodobnie chodzi tutaj o wyraz: наследства (наследство), które oznacza: dziedzictwo, spuściznę. Może guzik powstał w czasie gdy umarł dotychczasowy właściciel fabryki, a jego następca chciał podkreślić, że jakaś partia guzików została wyprodukowana już przez nowego właściciela. Nasuwa się pytanie, jeśli to prawda, to dlaczego nie wstawił tam po prostu swojego imienia?

Źródła

[1]Указатель фабрик и заводов Европейской России и Царства Польского, СПб 1887

[2]Санкт-петербургское купечество и торгово-промышленные предприятия города к 200-летнему юбилею столицы, СПб 1903

Wikipedia.ru - Панино (Тутаевский район)

www.pugoviza.ru - КОПЕЙКИНЫ

www.yar-genealogy.ru - Фамилии Ярославской губернии, Р.-Борисоглебский уезд, Хопылевская волость, деревня Панино

Przy opracowaniu opisu wykorzystano informacje od użytkowników oraz wnioski z analizy guzików w Buttonarium.
Jeśli chciałbyś coś dodać do tego opisu, to napisz poniżej komentarz. ***Nie zapomnij podać źródeł tych informacji.***

Ostatnia aktualizacja: **2017-11-17 14:46**

Plik wygenerowano ze strony www.buttonarium.eu 2026.11.24